

**Vă mulțumim în mod deosebit
pentru atenția acordată produselor noastre!**

Pentru că ne dorim să vă ajutăm să alegeți cel mai potrivit produs în activitatea dvs. contabilă, în paginile următoare puteți vedea exemple de întrebări exact așa cum sunt transmise de abonații la serviciul TOP Contabilitate însoțite de răspunsurile oferite de specialiști.

**Iată câteva companii puternice pe piața românească
ce folosesc cu încredere serviciul TOP CONTABILITATE:**

Producător: Crackers, Brezel, Sticks, Petit Beurre

SEPHORA

Produse de înfrumusețare

Producător de top
de piese din mase plastice pentru industria auto

Servicii de transport rutier și servicii de logistică

Aplicații, soluții și servicii IT&C personalizate

Produsele din domeniile: tăiere, îndoire,
automatizări și software.

**Citiți mai departe soluții oferite de specialiști
în cadrul serviciului TOP Contabilitate!**

În atenția: dnei (...)

Speța:

Avem mai multe cazuri în care nu înțelegem dacă să le considerăm întreprinderi legate sau nu. Vă rog să ne ajutați cu răspuns pentru fiecare caz în parte:

Caz 1

Societatea A este plătitoare de impozit pe profit și are venituri de peste 500.000 euro. Cod CAEN – 1610 – Tăierea și rindeluirea lemnului.

Societatea B este plătitoare de impozit micro, CAEN 6810 – Cumpărarea și vânzarea de bunuri imobiliare proprii.

Societatea A are asociat unic, iar în societatea B este același asociat ca în societatea A, cu 95% părți sociale.

Caz 2

Atât societatea A, cât și societatea B sunt plătitoare de impozit pe micro. Au același cod CAEN, același domeniu de activitate și cumulativ au venituri de peste 500.000 euro.

Asociații din respectivele societăți sunt tată – fiu.

Caz 3

Două societăți cu același asociat, care deține capital 100% în ambele, având același cod CAEN activ din care obține venituri pe ambele, una din societăți este la profit datorită depășirii de plafon, cealaltă este la micro, conform noilor modificări poate rămâne la micro pe cea de-a 2-a societate?

Caz 4

Două societăți cu același asociat care deține capital 100% în ambele, având cod CAEN diferit, una din societăți este la profit prin opțiune, cealaltă este la micro, împreună depășesc 500.000, conform noilor modificări poate rămâne la micro pe cea de-a 2-a societate?

Caz 5

Societatea A, plătitoare de impozit pe micro, unde este asociat unic, iar asociația B cu același asociat.

La asociație se iau și veniturile neimpozabile din sponsorizări?

Pentru a vedea calculul depășiri de 500.000 euro.

Caz 6

Un administrator are 2 societăți în care are 100% capital, au coduri CAEN diferite. Una este plătitoare de impozit micro și una impozit pe profit. Soția lui are o societate plătitoare de impozit pe micro.

Societatea soției trebuie să treacă la impozit profit?

Caz 7

Un administrator are 2 societăți cu cod CAEN diferit, una este plătitoare de impozit micro, cealaltă este plătitoare de impozit pe profit. Are o sora care are o altă societate, mama are o altă societate, iar fratele cu o altă societate, cu coduri CAEN diferite, însă, două dintre ele pot fi asimilate construcțiilor cod CAEN 4120 și CAEN 4334 sunt rude de gradul 1 și 2. Trebuie să țină cont de asta, dacă sunt plătitoare de impozit pe micro?

Răspunsul oferit de consultant:

Potrivit art. 47 din Codul fiscal, așa cum a fost acesta modificat prin OUG nr. 115/2023 este microîntreprindere, persoană juridică, ce îndeplinește cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

c) a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 500.000 euro. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar în care s-au înregistrat veniturile;

În aplicarea prevederilor alin. (1) lit. c) limita privind veniturile realizate se verifică luând în calcul veniturile realizate de persoana juridică română, cumulate cu veniturile întreprinderilor legate cu aceasta, astfel cum sunt definite potrivit prevederilor Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare.

d) capitalul social al acesteia este deținut de persoane, altele decât statul și unitățile administrativ-teritoriale;

e) nu se află în dizolvare, urmată de lichidare, înregistrată în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești, potrivit legii.

f) a realizat venituri, altele decât cele din consultanță și/sau management, cu excepția veniturilor din consultanța fiscală, corespunzătoare codului CAEN: 6920 – Activități de contabilitate și audit financiar; consultanță în domeniul fiscal, în proporție de peste 80% din veniturile totale;

g) are cel puțin un salariat, cu excepția situației prevăzute la art. 48 alin. (3);

h) are asociați/acționari care dețin, în mod direct sau indirect, peste 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot și este singura persoană juridică stabilită de către asociați/acționari să aplice prevederile prezentului titlu.

i) a depus în termen situațiile financiare anuale, dacă are această obligație potrivit legii.

ART. 4⁴ din Legea nr. 346/2004 cu modificările și completările ulterioare prevede că:

Întreprinderile legate sunt întreprinderile între care există oricare dintre următoarele raporturi:

a) o întreprindere deține majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociaților celeilalte întreprinderi;

- b) o întreprindere are dreptul de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor consiliului de administrație, de conducere ori de supraveghere a celeilalte întreprinderi;
- c) o întreprindere are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra celeilalte întreprinderi, în temeiul unui contract încheiat cu această întreprindere sau al unei clauze din statutul acesteia;
- d) o întreprindere este acționară sau asociată a celeilalte întreprinderi și deține singură, în baza unui acord cu alți acționari ori asociați ai acelei întreprinderi, majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau asociațiilor întreprinderii respective.

Sunt considerate întreprinderi legate și întreprinderile între care există oricare dintre raporturile descrise la alin. (1), prin intermediul uneia ori mai multor întreprinderi sau prin oricare dintre investitorii prevăzuți la alin. (3) al art. 4².

Întreprinderile între care există oricare dintre raporturile descrise mai sus, prin intermediul unei persoane fizice sau al unui grup de persoane fizice care acționează de comun acord, sunt, de asemenea, considerate întreprinderi legate, dacă își desfășoară activitatea sau o parte din activitate pe aceeași piață relevantă ori pe piețe adiacente.

O piață adiacentă, este cea piață a unui produs sau a unui serviciu situată direct în amonte ori în aval pe piața în cauză.

În cazul în care o persoană fizică deține părți sociale în mai multe firme, iar prin intermediul acelei persoane fizice se pot stabili legături în sensul legii menționate cu respectarea celor 2 condiții cumulative:

- există un raport de tipul celor enumerate la art. 4⁴ alin (1) lit. a)-d); și
- ambele firme analizate acționează pe aceeași piață/ piețe adiacente.

Caz 1

Societatea A este plătitoare de impozit pe profit și are venituri de peste 500.000 euro. Cod CAEN – 1610 – Tăierea și rindeluirea lemnului.

Societatea B este plătitoare de impozit micro, CAEN 6810 – Cumpărarea și vânzarea de bunuri imobiliare proprii.

Societatea A are asociat unic, iar în societatea B este același asociat ca în societatea A, cu 95% părți sociale.

Pentru a deține majoritatea drepturilor de vot este necesară deținerea unui procent de peste 50% sau existența unui acord între asociați care să permită numirea membrilor consiliului de administrație sau exercitarea unei influențe dominante.

Pentru ca două întreprinderi să activeze pe piețe adiacente, este necesar să se afle pe poziții imediat

alăturate în lanțul de producție sau de distribuție, în sensul că între aceste piețe nu se interpune nicio altă piață.

În acest caz prin intermediul persoanei fizice (ce deține 100% în A și 95% în B) se deține un procent majoritar al societății A în B, este îndeplinită prima condiție.

Din activitatea desfășurată de fiecare societate consider că acestea nu se află în piețe adiacente.

Din neîndeplinirea celei de-a doua condiție consider că întreprinderile nu sunt considerate legate deoarece nu îndeplinesc cumulativ cele două condiții

Caz 2

Atât societatea A, cât și societatea B sunt plătitoare de impozit pe micro. Au același cod CAEN, același domeniu de activitate și cumulativ au venituri de peste 500.000 euro.

Asociații din respectivele societăți sunt tată – fiu.

În acest caz, a doua condiție este îndeplinită - acționează pe aceeași piață.

În ceea ce privește exercitarea controlului, având în vedere legătură de rudenie dintre asociați consider că este îndeplinită și prima condiție, respectiv aceea de a acționa de comun acord și de a se influența reciproc.

Legea nu definește situațiile în care se consideră că relațiile de rudenie conduc la exercitarea unor raporturi de control în societate, în lipsa unui acord scris, totuși, având în vedere că potrivit Codului fiscal o persoană fizică este afiliată cu altă persoană fizică, dacă acestea sunt soț/soție sau rude până la gradul al III-lea inclusiv argumentarea că ei nu acționează de comun acord este dificil de dovedit.

Caz 3

Două societăți cu aceleași asociat, care deține capital 100% în ambele, având același cod CAEN activ din care obține venituri pe ambele, una din societăți este la profit datorită depășirii de plafon, cealaltă este la micro, conform noilor modificări poate rămâne la micro pe cea de-a 2-a societate?

În ceea ce privește încadrarea în categoria întreprinderilor legate:

- a doua condiție este îndeplinită - acționează pe aceeași piață.

Având în vedere că aceeași persoană fizică deține 100% în fiecare societate se consideră că indirect, prin intermediul persoanei fizice, întreprinderile dețin majoritatea drepturilor de vot una în cealaltă și exercită controlul asupra activității desfășurate.

La calculul plafonului de 500.000 euro se vor lua în calcul cumulativ veniturile realizate de cele două întreprinderi

Caz 4

Două societăți cu aceleași asociat care deține capital 100% în ambele, având cod CAEN diferit, una din societăți este la profit prin opțiune, cealaltă este la micro, împreună depășesc 500.000, conform

noilor modificări poate rămâne la micro pe cea de-a 2-a societate?

În ceea ce privește încadrarea în categoria întreprinderilor legate:

Având în vedere că, aceeași persoană fizică deține 100% în fiecare societate se consideră că indirect, prin intermediul persoanei fizice, întreprinderile dețin majoritatea drepturilor de vot una în cealaltă și exercită controlul asupra activității desfășurate.

Trebuie analizat exact obiectul de activitate al fiecăreia, în măsura în care acționează pe piețe adiacente (de exemplu: una vinde materiale de construcții și altă achiziționează materiale de construcții pentru realizarea de proiecte imobiliare) sunt considerate întreprinderi legate.

În acest caz, la calculul plafonului de 500.000 euro se vor lua în calcul cumulativ veniturile realizate de cele două întreprinderi.

Dacă activitățile se desfășoară pe piețe neadiacente, nu sunt îndeplinite ambele condiții și nu sunt considerate întreprinderi legate. În acest caz, a doua societate poate rămâne microîntreprindere.

Caz 5

Societatea A, plătitoare de impozit pe micro, unde este asociat unic, iar asociația B cu același asociat.

La asociație se iau și veniturile neimpozabile din sponsorizări?

Pentru a vedea calculul depășiri de 500.000 euro.

Pentru a fi considerată întreprindere este necesar ca asociația să desfășoare activități economice.

În cazul în care această desfășoară activitate economică pe aceeași piață sau piață adiacentă cu societatea, cele două sunt considerate întreprinderi legate.

Veniturile incluse în plafon sunt cele prevăzute la art. 53 din Codul fiscal, venituri ce pot fi înregistrate în contabilitatea unei microîntreprinderi.

Având în vedere că, o microîntreprindere nu poate fi beneficiar al sponsorizării potrivit art. 4 din Legea nr. 32/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, consider că veniturile din sponsorizare nu se regăsesc în categoria veniturilor incluse în plafon.

Caz 6

Un administrator are 2 societăți în care are 100% capital, au coduri CAEN diferite. Una este plătitoare de impozit micro și una impozit pe profit. Soția lui are o societate plătitoare de impozit pe micro. Societatea soției trebuie să treacă la impozit profit?

În ceea ce privește încadrarea în categoria întreprinderilor legate:

Având în vedere că aceeași persoană fizică deține 100% în fiecare societate se consideră că indirect, prin intermediul persoanei fizice, întreprinderile dețin majoritatea drepturilor de vot una în cealaltă și exercită controlul asupra activității desfășurate.

Trebuie analizat exact obiectul de activitate al fiecăreia, în măsura în care acționează pe piețe adiacente

(de exemplu: una vinde materiale de construcții și altă achiziționează materiale de construcții pentru realizarea de proiecte imobiliare) sunt considerate întreprinderi legate.

În acest caz, la calculul plafonului de 500.000 euro se vor lua în calcul cumulat veniturile realizate de cele două întreprinderi.

Dacă activitățile se desfășoară pe piețe neadiacente nu sunt îndeplinite ambele condiții și nu sunt considerate întreprinderi legate. În acest caz, a doua societate poate rămâne microintreprindere.

În ceea ce privește societatea soției, având în vedere că acestea sunt părți afiliate în accepțiunea Codului fiscal, consider că cele două persoane acționează de comun acord și se influențează reciproc.

Dacă aceasta acționează pe aceeași piață sau piața adiacenta cu una din cele două societăți ale soțului se consideră întreprindere legată cu această/acestea iar plafonul se determină din venituri cumulate.

Caz 7

Un administrator are 2 societăți cu cod CAEN diferit, una este plătitoare de impozit micro, cealaltă este plătitoare de impozit pe profit. Are o sora care are o altă societate, mama are o altă societate, iar fratele cu o altă societate, cu coduri CAEN diferite, însă, două dintre ele pot fi asimilate construcțiilor cod CAEN 4120 și CAEN 4334 sunt rude de gradul 1 și 2. Trebuie să țină cont de asta, dacă sunt plătitoare de impozit pe micro?

În ceea ce privește încadrarea în categoria întreprinderilor legate:

Având în vedere că persoanele menționate sunt părți afiliate în accepțiunea Codului fiscal, consider că aceste persoane acționează de comun acord și se influențează reciproc.

Prin urmare, este îndeplinită condiția de exercitare a unei influențe reciproce.

Trebuie analizat exact obiectul de activitate al fiecăreia, în măsura în care acționează pe piețe adiacente sunt considerate întreprinderi legate.

În acest caz, la calculul plafonului de 500.000 euro se vor lua în calcul cumulat veniturile realizate de cele două întreprinderi.

Dacă activitățile se desfășoară pe piețe neadiacente nu sunt îndeplinite ambele condiții și nu sunt considerate întreprinderi legate. În acest caz, a doua societate poate rămâne microintreprindere.

În ceea ce privește societățile cu codurile CAEN:

4120 – Lucrări de construcții a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale; și

4334 – Lucrări de vopsitorie, zugrăveli și montări de geamuri.

Consider că acestea își desfășoară activitatea pe piețe adiacente.

În atenția: dnei (...)

Speța:

Descriere activitate:

O societate din România face vânzări de bunuri prin eMag către clienți din România, Ungaria și Bulgaria (persoane fizice).

În baza comenzii primite pe eMag, societatea achiziționează produsul pe bază de comandă de la o societate din Bulgaria.

Produsul pleacă din depozitul furnizorului, în baza informațiilor comunicate de societatea din RO, iar societatea din BG organizează livrarea și transportul către clientul PF;

Produsele sunt livrate din BG -> BG, BG -> RO și BG -> HU.

Clientul este plătitor de TVA și dorește înregistrarea în OSS, pentru centralizarea obligațiilor privind TVA, fiind posibile livrări și către alte țări din UE și NON-UE, prin alte platforme similare eMag și/sau prin site-ul clientului/platforma de comerț electronic a acestuia;

Întrebări:

- Pentru speța descrisă, care este procedura detaliată de înregistrare în OSS și care schema OSS este aplicabilă?
- Pentru produsele care nu părăsesc teritoriul BG, vă rog să ne detaliați care este bază legală pentru aplicarea OSS?
- Referitor la cotele aplicabile în fiecare stat (RO, BG, HU) vă rog să ne detaliați modul de aplicare a acestora în raport cu plafonul de 10.000 EUR?
- Referitor la achiziția produselor de la societatea din BG, concomitent cu vânzarea către clientul final, care este monografia contabilă achiziție/vânzare și tratamentul operațiunii de achiziție dpdv al obligațiilor declarative TVA?

Răspunsul oferit de consultant:

Din punct de vedere al TVA, conform prevederilor art. 266 pct. 35 din Codul fiscal, vânzarea intracomunitară de bunuri la distanță înseamnă o livrare de bunuri expediate sau transportate de furnizor sau în numele acestuia, inclusiv în cazul în care furnizorul intervine în mod indirect în transportul sau expedierea bunurilor, dintr-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) livrarea de bunuri este efectuată pentru o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu sunt considerate operațiuni impozabile în România în temeiul art. 268 alin. (4) și alin. (8) lit. a) și art. 3151 alin. (9) sau corespondentul acestor articole din legislația statului membru de destinație, în cazul în care acesta este altul decât România, sau pentru orice altă persoană neimpozabilă;

b) bunurile livrate nu sunt mijloace de transport noi sau bunuri livrate după asamblare sau instalare, cu sau fără funcționare de probă, de către furnizor sau în numele acestuia;

Regulă generală privind locul livrării, este prevăzută la art. 275 alin (1) lit. a) din Codul fiscal, potrivit

căruia este locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț.

La alin. (2) se precizează că prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării în cazul vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță este considerat a fi locul în care se află bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client.

Conform prevederilor de la art. 278 1 alin. (1), prevederile art. 275 alin. (2) și art. 278 alin. (5) lit. h) nu se aplică dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) furnizorul sau prestatorul este stabilit sau, dacă nu este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un singur stat membru;
- b) sunt prestate servicii către persoane neimpozabile care sunt stabilite, își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită în orice stat membru, altul decât statul membru prevăzut la lit. a), sau sunt expediate ori transportate bunuri către un stat membru, altul decât statul membru prevăzut la lit. a);
- c) valoarea totală, fără TVA, a operațiunilor prevăzute la lit. b) nu depășește, în anul calendaristic curent 10.000 euro sau echivalentul acestei sume în moneda națională (46.337 lei) și nici nu a depășit această sumă în cursul anului calendaristic precedent.

Atunci când, în cursul unui an calendaristic, pragul prevăzut la alin. (1) lit. c) este depășit, prevederile art. 275 alin. (2) și art. 278 alin. (5) lit. h) se aplică de la momentul depășirii pragului. Așadar, până la depășirea acestui plafon, nu aveți nicio obligație din punct de vedere al TVA, întrucât se aplică prevederile de la art. 275 alin. (1), locul livrării este în România, iar factura se va emite cu TVA 19%.

Utilizarea sistemului OSS (One Stop Shop) este opțională, simplificarea constând în faptul că sistemul oferă posibilitatea ca societățile comerciale care vând la distanță să nu se mai înregistreze și să declare TVA în fiecare din statele membre în care datorează TVA.

Prin Ordinul nr. 1.387/2021 a fost aprobată procedura de înregistrare în vederea utilizării unuia dintre regimurile speciale pentru persoanele impozabile care prestează servicii către persoane neimpozabile sau efectuează vânzări de bunuri la distanță, precum și pentru declararea taxei pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art. 314, art. 315 și art. 315² din Codul fiscal, în situația în care România este stat membru de înregistrare, precum și pentru modificarea unor prevederi procedurale.

Conform pct. 6 din procedură, persoană impozabilă care optează pentru utilizarea unuia dintre regimurile speciale de la pct. 1, 2 și 3, în situația în care România este stat membru de înregistrare, trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității la organul fiscal competent, în conformitate cu prevederile art. 314 alin. (3), art. 315 alin. (3) și art. 315 2 alin. (6) din Codul fiscal. Declarația de începere a activității se depune și de intermediarul care acționează în contul persoanei impozabile/persoanelor impozabile care optează pentru utilizarea regimului de import de la pct. 3.

Opțiunea se exercită prin depunerea notificării în termen de 15 zile de la primirea notificării, conform pct. 36 din procedură.

Valoarea livrărilor efectuate către clienți persoane neimpozabile de pe teritoriul comunitar și suma TVA colectată pentru fiecare stat membru, urmează a fi raportată, trimestrial prin declarația specială de TVA (cod 398) întocmită în euro, până la finele primei luni din trimestrul următor. Practic, veți raporta prin OSS – 398 livrările către persoane fizice din Ungaria.

Instrucțiunile de completare ale D398 sunt reglementate la art. 315 din Codul fiscal, astfel:

(7) Declarația specială de TVA trebuie să conțină următoarele informații:

a) codul de înregistrare special în scopuri de TVA, prevăzut la alin. (4);
b) valoarea totală, exclusiv taxa, cotele taxei aplicabile și valoarea totală a taxei corespunzătoare subdivizată pe cote, datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă, în ceea ce privește următoarele livrări de bunuri sau prestări de servicii reglementate de prezentul articol, efectuate în cursul perioadei fiscale:

1. vânzările intracomunitare de bunuri la distanță;
2. livrările de bunuri în conformitate cu art. 270 alin. (16), atunci când expedierea sau transportul acestor bunuri începe și se încheie în același stat membru;
3. prestările de servicii;

c) valoarea totală a taxei datorate în statele membre de consum.

(8) Declarația specială de TVA conține, de asemenea, modificări referitoare la perioade fiscale anterioare, astfel cum se prevede la alin. (11).

(9) În situația în care bunurile sunt expediate sau transportate din alte state membre decât România, declarația specială de TVA conține, pe lângă informațiile prevăzute la alin. (7), valoarea totală, exclusiv taxa, cotele taxei aplicabile, valoarea totală a taxei corespunzătoare subdivizată pe cote și valoarea totală a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă, în ceea ce privește următoarele livrări de bunuri reglementate de prezentul articol, efectuate în cursul perioadei fiscale, pentru fiecare stat membru, altul decât România, din care sunt expediate sau transportate astfel de bunuri:

a) vânzările intracomunitare de bunuri la distanță, altele decât cele efectuate de către o persoană impozabilă în conformitate cu articolul 270 alin. (16). Pentru aceste vânzări, declarația de TVA include și numărul individual de identificare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală alocat de către fiecare dintre respectivele state membre;

b) vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și livrările de bunuri atunci când expedierea sau transportul acestor bunuri începe și se încheie în același stat membru, efectuate de o persoană impozabilă în conformitate cu art. 270 alin. (16). Pentru aceste vânzări, declarația de TVA include și numărul individual de identificare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală alocat de către fiecare dintre respectivele state membre, dacă este disponibil.

(10) În cazul în care persoană impozabilă care prestează serviciile reglementate de prezentul articol deține unul sau mai multe sedii fixe, în alte state membre, de la care sunt prestate servicii, declarația specială de TVA conține, pe lângă informațiile prevăzute la alin. (7), valoarea totală, exclusiv taxa, cotele taxei aplicabile, valoarea totală a taxei corespunzătoare subdivizată pe cote și valoarea totală a taxei datorate pentru astfel de prestări, pentru fiecare stat membru în care persoană deține un sediu, cu precizarea numărului individual de identificare în scopuri de TVA sau a codului de înregistrare fiscală al sediului respectiv, defalcat pe fiecare stat membru de consum.

(11) În cazul în care sunt solicitate modificări ale declarației speciale de TVA după depunerea acesteia, modificările respective se includ într-o declarație ulterioară în termen de cel mult trei ani de la data la care trebuia depusă declarația inițială potrivit alin. (6). Declarația ulterioară de TVA identifică statul membru relevant de consum, perioada fiscală și valoarea totală a TVA rezultată din corecția livrărilor/prestărilor, care poate fi și negativă.

(12) Declarația specială de TVA se întocmește în euro. În cazul în care livrările de bunuri și prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declarației, cursul de schimb în vigoare

în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Cursurile de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în aceea zi.

(13) Persoana impozabilă trebuie să achite suma totală a taxei datorate în statele membre de consum, făcând referire la declarația de TVA corespunzătoare, într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii declarației speciale.

În ceea ce privește depozitul din Bulgaria, trebuie să vă înregistrați în scop de TVA, în Bulgaria și nu veți trata livrările către persoanele fizice din Bulgaria ca și livrări locale în Bulgaria, întrucât vânzarea intracomunitară de bunuri la distanță înseamnă o livrare de bunuri expediate sau transportate de furnizor sau în numele acestuia, inclusiv, dintr-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client. Aceste livrări nu se vor raporta în declarația specială (398) – OSS ci se vor raporta în declarația de TVA, din Bulgaria.

Conform prevederilor pct. 4-5 din Reglementările contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare consolidate, aprobate prin OMFP nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare, societățile care au subunități organizează și conduc contabilitatea astfel încât să fie disponibile informațiile necesare privind activitatea desfășurată de aceste subunități.

În înțelesul prezentelor reglementări, subunitățile fără personalitate juridică, care aparțin persoanelor juridice cu sediul în România, reprezintă sucursale, agenții, reprezentante sau alte asemenea unități fără personalitate juridică, înființate potrivit legii.

Subunitățile fără personalitate juridică, care aparțin persoanelor juridice cu sediul în România organizează și conduc evidenta contabilă proprie, astfel încât aceasta să permită determinarea informațiilor și a obligațiilor prevăzute de lege, iar persoanele juridice cărora le aparțin să poată întocmi situații financiare anuale.

Activitatea desfășurată în străinătate de subunitățile fără personalitate juridică, care aparțin persoanelor juridice cu sediul în România, se include în situațiile financiare ale persoanei juridice române și se raportează pe teritoriul României, cu respectarea prevederilor pct. 7 și pct. 317-324 din prezentele reglementări.

Evidența decontărilor între unitate și subunitățile sale fără personalitate juridică, care conduc contabilitate proprie se ține cu ajutorul contului 481 „Decontări între unitate și subunități”.

Prin urmare, societatea nu întocmește situații financiare consolidate cu propria subunitate din alt stat membru (ex. Bulgaria), practic este un sediu secundar (dezmembrământ) care face parte integrantă din societatea.

Conform prevederilor de la pct. 96 din OMFP nr. 1.802/2014, costul de achiziție sau costul de producție al stocurilor din aceeași categorie și al tuturor elementelor fungibile se calculează prin aplicarea uneia din următoarele metode:

- a) metoda costului mediu ponderat CMP;
- b) metoda primul intratprimul ieșit FIFO;
- c) metoda ultimul intratprimul ieșit LIFO.

Astfel, pentru descărcarea de gestiune, trebuie să utilizați una din metode (FIFO, LIFO și CMP), conform politicilor contabile ale societății.

Pentru identificarea cu ușurință a operațiunilor, vă recomandăm să utilizați conturi analitice distincte pentru fiecare țară, unde societatea are deschise subunități.

Exemplu de monografie contabilă:

Achiziții de mărfuri din Bulgaria:

%	=	401 „Furnizori”
		357 „Mărfuri aflate la terți”
		446 „Analitic TVA DE (TVA Bulgaria)”

Vânzarea mărfuri în Bulgaria:

4111/461 „Clienți/Debitori diverși”	=	%
707 „Venituri din vânzări de mărfuri”		
446 „Analitic TVA BG”		

Descărcarea de gestiune a mărfurilor vândute prin Emag:

607 „Cheltuieli privind mărfurile”	=	357 „Mărfuri aflate la terți”
---------------------------------------	---	----------------------------------

Plata în Bulgaria a TVA:

446 „Analitic TVA Bg”	=	5124 „Conturi la bănci în valută”
--------------------------	---	--------------------------------------

Vânzările către persoane fizice din state non-UE sunt considerate exporturi, locul livrării pentru aceste operațiuni se determină potrivit art. 275, alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, în speță de față locul livrării fiind România:

Art. 275: Locul livrării de bunuri

(1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț.

Exporturile de bunuri sunt operațiuni scutite de taxă, potrivit art. 294 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal:

Art. 294: Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar

(1) Sunt scutite de taxă:

a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene de către furnizor sau de altă persoană în contul său;

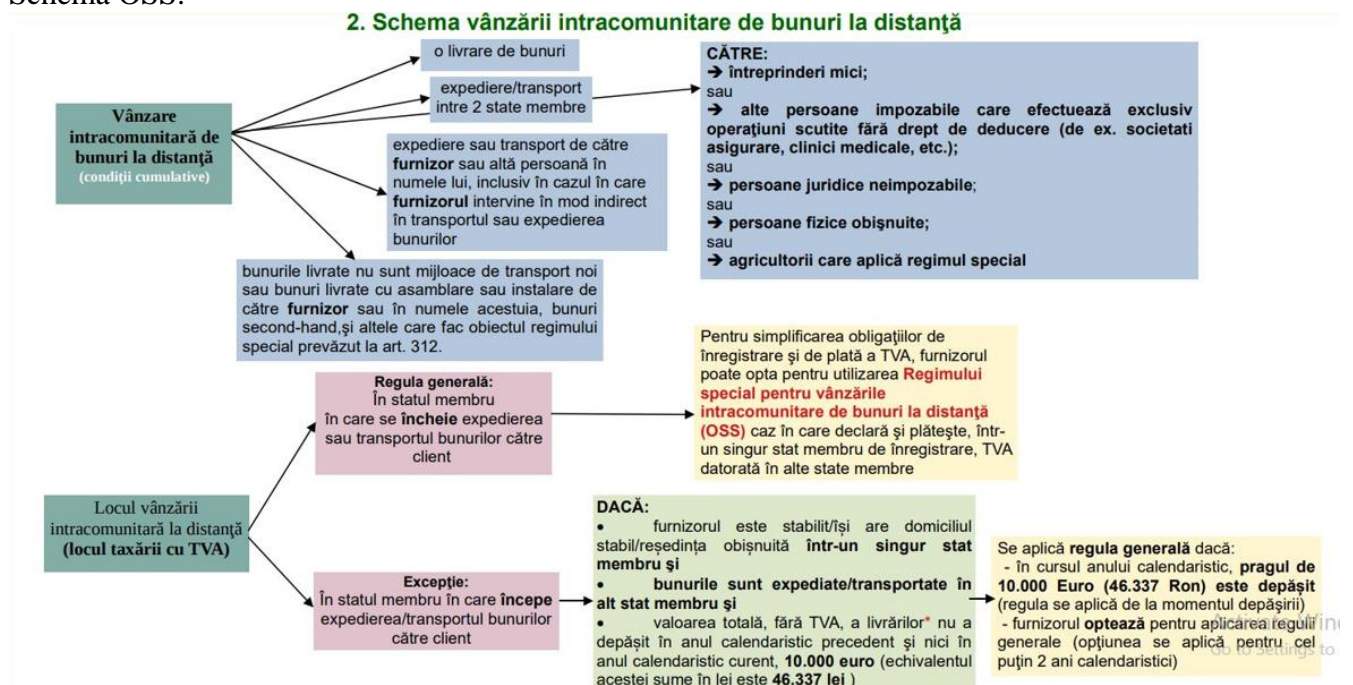
Astfel, dacă sunt îndeplinite condițiile de aplicare a scutirii de TVA (prezentarea documentelor prevăzute în OMFP nr. 103/2016), se va factura în regim de scutire de TVA.

Dacă nu poate justifica scutirea cu aceste documente, factura se emite cu TVA.

Prin urmare, nu are importanță calitatea beneficiarului (plătitor, neplătitor de TVA, persoană fizică), ci doar îndeplinirea condițiilor menționate anterior, inclusiv cea conform căreia societatea trebuie să dețină calitatea de exportator în declarația vamală de export.

Referitor la întrebările dvs, răspunsurile sunt:

Schema OSS:

Nu se poate aplica sistemul OSS, pentru livrări din depozit Bulgaria către clienți persoane fizice din Bulgaria. Trebuie să vă înregistrați în scop de TVA în Bulgaria și să îndepliniți obligații fiscale și în Bulgaria;

După înregistrarea în OSS în România, (depășire plafon 10.000 euro/46.337 lei) pentru vânzări către

toate persoanele neimpozabile (ex.fizice) din UE, veți raporta în D398 livrările și cotele taxei aplicabile și valoarea totală a taxei corespunzătoare subdivizată pe cote, datorate fiecărui stat membru de consum; În contabilitatea din România, veți ține analitic distinct cont 357 pentru depozitul din Bulgaria; Către livrări către persoane fizice non UE, veți îndeplini formalitățile de export de bunuri. În caz contrar veți factura cu TVA. Livrările de bunuri către persoane din afară comunități nu se raportează prin D398 (OSS);

Link-uri utile:

https://www.anaf.ro/anaf/internet/ANAF/servicii_online/one_stop_shop

https://static.anaf.ro/static/10/Anaf/Declarații_R/398.html

https://static.anaf.ro/static/10/Brașov/Brașov/tratament_TVA.pdf

În atenția: dlui (...)

Speța:

Societatea noastră a contractat un serviciu de consultanță juridică, iar în cadrul contractului a solicitat emiterea unor puncte de vedere referitoare la proiecte de investiții ce sunt derulate printr-o filială a societății. Intenția societății mama este de a deconta serviciile aferente acestor proiecte către filială. Menționăm că, societatea mamă aplică prevederile OMFP nr. 2.844/2016.

- Care sunt condițiile pe care trebuie să le întrunească aceste cheltuieli pentru a putea fi transferate, respectiv, care sunt documentele justificative în baza cărora se pot transfera/refactura aceste cheltuieli către filială și care sunt înregistrările contabile generate de aceste operațiuni, atât la filială, cât și la societatea-mamă?
- Care este regimul de deductibilitate fiscală aplicabil cheltuielilor cu serviciile aferente proiectelor de investiții, la recepționarea la societatea-mamă, până în momentul decontării către filială?
- În cazul în care nu se reușește transferarea cheltuielilor la filială, care este tratamentul fiscal aplicabil acestora?

Răspunsul oferit de consultant:

Din speța expusă se decelează tranzacțiile între persoane afiliate.

Nici o reglementare (juridică, fiscală sau contabilă) nu interzice efectuarea unor astfel de tranzacții între companii aflate în relații juridice de afiliere.

Doar că, astfel de tranzacții/de operațiuni sunt atent monitorizate și supuse unor principii și condiții riguroase de derulare.

Motivul pentru care autoritățile din toate statele supraveghează atent prin implementarea unor reglementări severe privind derularea acestor tranzacții îl constituie eliminarea sau, cel puțin, atenuarea erodării bazelor fiscale de impunere din jurisdicțiile în care, cel mai probabil, impunerea este mai

ridicată decât în alte jurisdicții, către care se transfera bazele fiscale, cu scopul vădit de optimizare fiscală agresivă (evaziune fiscală), de colectare de taxe și impozite mai mici, în detrimentul bugetelor de stat ale țărilor inexorabile în ceea ce privește cotele de impunere.

Un alt motiv de monitorizare și sancționare, dacă este cazul, a tranzacțiilor derulate între companii, în general, și, în special și cu precădere, între persoane afiliate, îl reprezintă stoparea sau diminuarea unor distorsuni economice și fiscale care ar putea să apară într-o economie, care ar conduce la acapararea agresivă (abuziva) a unei piețe economice/a unui segment economic de către companii aflate pe poziții de forță economică în defavoarea altor companii, cu mai puțină forță economică, și, mai ales, în distorsionarea unui mediu concurențial normal.

Așadar, pentru eliminarea sau atenuarea de suspiciuni ale autorităților privind aceste tranzacții (refacturari de costuri și nu numai) între persoanele afiliate, acestea din urmă trebuie să-și argumenteze, să-și motiveze temeinic operațiunile dintre ele.

Justificarea argumentarea efectuării relațiilor dintre afiliate se bazează pe două mari criterii:

- un prim criteriu ține de natura fondului tranzacției – acesta presupune existența unui scop real, economic, comercial, confirmat cu dovezi obiective al acestuia, motivat de susținerea necesității/importanței respectivei operațiuni în folosul activității economice a entităților participante;
- ce-al de-al doilea criteriu ține de natură formală a tranzacției – acesta presupune îndeplinirea unor cerințe tehnico-documentare impuse de legislația fiecăruia dintre statele participante, dar și de prevederi ale legislațiilor transfrontaliere.

De altfel, este consfințit, din punct de vedere juridic (în Noul cod civil), contabil (legislația internă, directiva europeană și IFRS) și fiscal (Codul de procedura fiscală), principiul potrivit căruia, în contabilitate (care stă la baza întocmirii și prezentării raportărilor financiare și a stabilirii taxelor și impozitelor), trebuie să primeze/să fie prevalent fondul economic asupra fondului și formei juridice sau documentare (prevalenta economicului asupra juridicului).

Cu alte cuvinte, nu are relevanță primordială documentul suport al tranzacției – drept condiție formală de justificare a tranzacției – cât are importanță maximă ceea ce este relevat din acest document și anume operațiunea în sine, bine stabilită și determinată potrivit realității și circumstanțelor în care aceasta se derulează, necesitatea economică a acesteia, oportunitatea contractării operațiunii.

Bref: trebuie să se răspundă la întrebarea: de ce este necesară cheltuiala? Pentru ce folosește achiziția respectivă?

Din informațiile transmise în prezentarea spetei, înțelegem următoarele:

- este vorba de două societăți românești, aflate în relație de afiliere: o societate mamă și o societate filială a acesteia;
- societatea mamă are nevoie, are trebuință pentru activitatea economică a grupului, în sensul de a obține informații și detalii profesionale și temeinice privind oportunitatea, eficiența,

randamentul, capacitatea de a aduce cât mai multă plusvaloare grupului și, implicit, beneficii cât mai mari beneficiarilor reali ai grupului, cu costuri rezonabile, referitoare la anumite activități (proiecte de investiții) derulate de către filială; filiala aceasta, în final, va genera beneficii, care vor fi distribuite societății mame și, mai departe, către beneficiarii reali (persoane fizice) ai grupului;

- natura costurilor transferate filialei de către mamă: cheltuielile cu consultanță juridică;
- nu înțeleg ce înseamnă „servicii aferente proiectelor de investiții”: (a) cheltuielile juridice de consultanță, care au drept scop prezentarea către solicitant (societatea mamă) a informațiilor despre proiectele de investiții (oportunitate, necesitate, valoare costuri alocabile, valoarea veniturilor realizate de pe urmă investițiilor, randamentul investiției, respectiv rata creșterii veniturilor în raport cu valoarea costurilor alocabile, perioada de timp necesară realizării de venituri maxime etc) sau (b) valoarea investiției în sine (valoarea echipamentelor, valoarea unor servicii alocate investiției, valoarea unor remunerații salariale suplimentare etc); dar, din sintagma „de a deconta serviciile aferente acestor proiecte către filiala” eu, personal, înțeleg că se dorește refacturarea serviciilor de consultanță juridică de la mamă la filială.

Acum:

(I) Din punctul de vedere al justificării fondului economic al tranzacției (al suportării de către filială a cheltuielilor refacturate de către societatea mama):

Pe teritoriul României, orice cheltuială, de orice natură, efectuată de orice persoană plătitoare de impozit pe profit în România, pentru a fi deductibilă (dedusă din baza fiscală impozabilă a impozitului pe profit) trebuie să îndeplinească cerințele esențiale, prezentate succint și elocvent la art. 25 alin. 91) din codul fiscal:

„(1) Pentru determinarea rezultatului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, precum și taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile datorate către camerele de comerț și industrie, organizațiile patronale și organizațiile sindicale.”

Deci, o cheltuială, pentru a fi acceptată de autoritățile fiscale a fi dedusă din baza impozabilă, trebuie să îndeplinească una dintre următoarele două cerințe fundamentale:

- fie să fie alocabilă activității economice a societății – în sensul că aceasta cheltuială să fie utilă, necesară desfășurării activității, respectiv să fie utilizabilă fie pentru obținerea de venituri impozabile, fie pentru reducerea, în timp, a altor costuri, scopul fiind, bineînțeles, creșterea beneficiilor și, implicit, a rezultatului fiscal;
- fie să fie reglementată / impusă de lege – cum ar fi: costurile cu serviciile contabile sau costurile cu onorariile auditorilor financiari, atunci când auditul devine statutar, impus a fi efectuat prin depășirea acelor criterii.

În cazul de față, serviciile de consultanță juridică:

- nu sunt impuse de nici o reglementare;
- deci, trebuie să existe justificarea alocării acestora în scop economic pentru suportatorul efectiv al acestora (filială): pentru creșterea activității economice prin creșterea veniturilor impozabile în mod semnificativ comparativ cu cheltuielile suportate atât de consultanță, cât, mai ales, cele rezultate din proiectul de investiții (amortizări, costuri cu anumite servicii ale unor specialiști etc).

Așadar, filiala căreia i se vor deconta (refactura) aceste costuri (și orice alte costuri) trebuie să dețină argumente și justificări pentru înregistrarea în contabilitatea ei a acestor cheltuieli, în scop economic, pentru realizarea de venituri impozabile.

În plus, pentru orice tranzacție trebuie respectate și prevederile art. 11 alin. (1) din codul fiscal:

„Art. 11: Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității.

Organul fiscal este obligat să motiveze în fapt decizia de impunere emisă ca urmare a neluării în considerare a unei tranzacții sau, după caz, ca urmare a reîncadrării formei unei tranzacții, prin indicarea elementelor relevante în legătură cu scopul și conținutul tranzacției ce face obiectul neluării în considerare/reîncadrării, precum și a tuturor mijloacelor de probă avute în vedere pentru aceasta.”

Și din normele de aplicare:

„4. În sensul prevederilor art. 11 alin. (1) din Codul fiscal, prin tranzacție fără scop economic se înțelege orice tranzacție/activitate care nu este destinată să producă avantaje economice, beneficii, profituri și care determină, în mod artificial ori conjunctural, o situație fiscală mai favorabilă. În situația reîncadrării formei unei tranzacții/activități pentru ajustarea efectelor fiscale se aplică regulile de determinare specifice impozitelor, taxelor și a contribuțiilor sociale obligatorii reglementate de Codul fiscal.”

Ca urmare, fondul principal, economic al tranzacției (de ce este necesară aceasta cheltuială pentru societatea mamă sau pentru filială) poate fi argumentat și susținut numai de către conducerea acesteia, în baza unor analize:

- necesitatea de a crește productivitatea pentru anumite produse;

sau

- necesitatea de a pătrunde pe alte piețe de desfacere cu produsele deja existente;

sau

- oportunitatea de a realiza alte tipuri de produse, deoarece, în zona în care filiala își desfășoară activitatea, aceste produse nu sunt bine reprezentate;

și altele.

Evident, dermararea oricărei afaceri presupune în mod necesar elaborarea unui plan de afaceri, din care să rezulte tocmai aceste aspecte (și multe altele, referitoare la costuri, amplasamente, stabilirea segmentului de piață pe care va activa nouă afacere, veniturile preconizate, temeinic justificate etc, pe care numai factorii de decizie ai entității îi pot cunoaște, în funcție de modelul afacerii pe care o conduc și o administrează).

Pe de altă parte, având în vedere relația de afiliere dintre cele două societăți, se impune respectarea cerințelor prevăzute în Codul fiscal la art. 11 alin. (4) și punctul 5 din normele de aplicare și alin.(12) și la art. 19 alin. (6) din Codul fiscal.

Laitmotivul acestor prevederi fiscale îl constituie impunerea respectarea principiului valorii de piață pentru efectuarea tranzacțiilor între persoanele afiliate, în sensul că orice tranzacție derulată între mamă și filială sau între filiale trebuie să fie derulată la nivelul prețului de piață.

Prețul de piață și principiul valorii prețului de piață sunt definite în Codul fiscal, la art. 7 astfel:

„Art. 7: Definiții ale termenilor comuni

În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlurilor VII și VIII, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

32. Preț de piață - suma care ar fi, plătită de un client independent unui furnizor independent în același moment și în același loc, pentru același bun sau serviciu ori pentru unul similar, în condiții de concurență loială;

33. Principiul valorii de piață - atunci când condițiile stabilite sau impuse în relațiile comerciale sau financiare între două persoane afiliate diferă de acelea care ar fi existat între persoane independente, orice profituri care în absența condițiilor respective ar fi fost realizate de una dintre persoane, dar nu au fost realizate de aceasta din cauza condițiilor respective, pot fi incluse în profiturile acelei persoane și impozitate corespunzător;”

În plus, alt aspect de care trebuie ținut cont îl reprezintă întocmirea dosarului prețurilor de transfer numai pentru tranzacțiile dintre persoanele afiliate, care are scopul de a justifica utilizarea prețului pieteti în relațiile dintre acestea.

Dosarul prețurilor de transfer se întocmește în condițiile și conform criteriilor precizate expres în OPANAF nr. 442/2016 privind quantumul tranzacțiilor, termenele pentru întocmire, conținutul și condițiile de solicitare a dosarului prețurilor de transfer și procedura de ajustare/estimare a prețurilor de transfer.

În aceste condiții, argumentarea/justificarea de natura fondului economic, comercial pentru tranzacțiile respective nu pot fi susținute, așadar, decât de factorii implicați în coordonarea afacerii, fie la nivelul societății mame, fie la nivelul filialei.

Și da, aspectele cel mai greu de realizat sunt cele referitoare la susținerea naturii economice (a fondului real, economic și comercial) a oricărei tranzacții (argumentarea necesității efectuării cheltuielilor în scopul activității economice).

(II) Din punctul de vedere al justificării formei documentare a tranzacției (a documentelor ce ar trebui întocmite):

(a) decizie a conducătorilor celor două entități pentru demararea proiectului de investiții de către filiala – document necesar și pentru justificarea fondului tranzacției;

(b) o decizie a conducătorilor celor două entități pentru contractarea serviciilor juridice în vederea susținerii aceluși proiect de investiții și specificarea și argumentarea suportării cheltuielii de către filială;

(c) contractul de asistență juridică încheiat între societatea mama și specialistul juridic, cu deflarea detaliată a serviciilor prestate;

(d) un contract încheiat între cele două entități, din care să rezulte faptul că decontarea finală a costurilor se face de către filială, la nivelul unui preț de piață și fără suportarea unei marje de profit de către societatea mama (practic, să rezulte că societatea mama a contractat serviciile în numele și pentru filială);

(e) o situație / mai multe situații / rapoarte de lucru / rapoarte de activitate / raportul final privind obiectul contractului (derularea proiectului de investiții) întocmit de societatea juridică;

(f) factura emisă de societatea mama către filială, care trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 319 alin. (20) din codul fiscal românesc;

(g) dovada plății de către filială a contravalorii acestor servicii către societatea mama (pentru a se evita interpretarea că factura este întocmită așa, de formă!).

(III) Înregistrări contabile:

Din fericire, planul de conturi este același, atât pentru compania care aplică directivele europene (OMFP nr. 1.802/2014), cât și pentru cea care aplică IFRS (OMFP nr. 2.844/2016).

Așadar:

La societatea mamă (aplică OMFP nr. 2.844/2016), care contractează inițial serviciile, ce vor fi decontate (recuperate) filialei:

În această situație, societatea mamă va înregistra un debitor și nu o cheltuială.

Astfel, în baza facturii emise de consultanți, se face următoarea înregistrare:

461	=	401
„Analitic filială”		„Analitic consultant”

4426	=	401
„TVA deductibilă”		„Analitic consultant”

Și plata facturii:

401	=	5121
„Analitic consultant”		„Conturi la bănci în lei”

Decontarea (refacturarea) sumei către filială (pe bază de factură emisă de societatea mamă către filială):

4511	=	461
„Analitic filială”		„Analitic filială”

4511	=	4427
„Analitic filială”		„TVA colectată”

Și încasarea contravalorii facturii de la filială:

5121	=	4511
„Conturi la bănci în lei”		„Analitic filială”

La societatea filială (aplică OMFP nr. 1.802/2014), care primește serviciile de contate (transmise, refacturate) de la societatea mamă:

618	=	4511
„Cheltuieli de consultanță”		„Analitic societatea mamă”

4426		4511
„TVA deductibilă”		„Analitic societatea mamă”

Și plata facturii:

4511	=	5121
„Analitic societatea mamă”		„Conturi la bănci în lei”

În cazul în care societatea mamă nu va refactura aceste costuri către filială, atunci sumele respective se vor înregistra pe cheltuială sumele respective, fie încă de la primirea facturilor de la furnizorii respectivi, fie ulterior, astfel:

- înregistrarea pe cheltuială a consultanței:

618	=	401
„Cheltuieli de consultanță”		„Analitic consultant”

4426	=	401
„TVA deductibilă”		„Analitic consultant”

Și plata facturii:

401	=	5121
„Analitic consultant”		„Conturi la bănci în lei”

- înregistrarea pe cheltuiala a sumei respective, dacă se constată că nu se poate recupera de la filială, în condițiile în care, inițial, factura s-a înregistrat în contul 461 – se închide contul 461 pe o cheltuială:

618 sau 6588 = 461.

Deductibilitatea cheltuielii rezidă în argumentarea susținută de către factorii decidenți și de control ai entităților privind necesitatea, oportunitatea acesteia în scopul activității economice.

(IV) Aspecte fiscale privind TVA:

În ceea ce privește regimul de deductibilitate a TVA pentru sumele respective, se ține cont de următoarele paragrafe legale, din Codul fiscal:

- art. 286 alin. (1) lit. e) și alin. (2) și punctul 30 alin. (7) din normele de aplicare;
- art. 297 și punctul 67 alin. (1) – (4) din normnele de aplicare;
- art. 299 și punctul 69 alin. (1) – (3) din normele de aplicare;
- art. 319 alin. (20).

Din aceste prevederi legale, rezultă că, și în materie de TVA, deductibilitatea TVA trebuie susținută de argumente de fond – în sensul că achiziția trebuie să fie alocată unei activități economice, generatoare de TVA colectată – și de aspecte de formă – constând în deținerea documentelor justificative ale operațiunii și în deținerea exemplarului original al facturii (mai nou, de primirea facturii prin sistemul Ro e-Factura).

**Consultanții noștri vă stau la dispoziție și telefonic
în fiecare zi lucrătoare între 10:00 și 17:00.**

Atenție! Puteți discuta în particular orice problemă fiscal-contabilă.

Nr. de întrebări telefonice este nelimitat!